

Praktisk og variert undervisning.

Miner faring med praktisk estetiske fag, praktisk arbeidslivsfag og konkretisering og praktiske aktiviteter i teorifag er at dette hovedsakelig gjøres på plannivå, men ikke når elevene.

Dette skjer på grunn av økonomi. Praktiske aktiviteter er dyrere å gjennomføre og krever mer materiell enn abstrakte. Det er et paradoks at det brukes store midler i samfunnet på å utvikle undervisningen og skolen i en mer praktisk retning, men at det stopper like før det når elevene.

Konsekvensene er:

Praktisk arbeidslivsfag blir teori i form av skriving, spørreundersøkelser osv. Ellers utplasseres elevene i bedrifter. Ergo: skole er teori, praktiske aktiviteter foregår andre steder.

Kunst og håndverk, mat og helse, musikk osv. domineres av oppgaver som krever lite materiell, som tegning, maling og arbeid med papp. Stillesittende og finmotorisk, og med produkter uten nytteverdi, men med abstrakt verdi. Mat og helse har teori om ernæring, musikk har rockens historie o.l. Kroppsøving blir det eneste reelle praktiske faget.

Praktiske innslag i teorifag blir gjennomført på en teoretisk måte. Forsøk ses på film og tegnes, modeller tegnes. Det klippes og limes og lages plakater og film. Det skjer på pc og ved pulten. Ikke i verksted eller ute. Man trykker, man bruker ikke hendene. Man skaper bilder istedenfor ting.

Det er ikke mangel på planarbeid som gjør skolen teoretisk. Det er ikke mangel på kompetanse. Det er mangel på planker, utstyr, arbeidsklær verktøy og maskiner som gjør det.